

**BIJ DE UITVAART VAN
J. C. J. VAN SPEYK,
SCHEEPSBEVELHEBBER
VOOR ANTWERPEN DEN
5 FEBR. 1831**

Adam Simons

479
KK

BIJ DE UITVAART
VAN
J. C. J. VAN SPEIJK
SCHEEPSBEVELHEBBER,
voor *ANTWERPEN* den 5^{den} Februarij 1831.

Nog brult de leeuw , schoon overmand ,
Nog scheurt zijn ijs'ren klaauw en tand
Wat stout hem durft genaken !
Nog houdt hij onvermoeid de wacht ,
En toont , wie met hem spot , zijn kracht ,
Dat dien de ribben kraken !

Geketend en rondom benard ,
Rigt hij zich op , te lang gesard ,
Hij springt — zijn kluisters breken ;
Zijn wrevel schuwt geen euvelmoed ,
En 't oog , waarin de gramschap woedt
Dreigt , schriklijk zich te wreken .

712 152
1831

Laat af, laat af, — neen ; t' is te laat ,
 Geen jammerklagt, of rouwkreet baat ,
 Zie 't bloed zijn' manen verwen ;
 De bliksem uit zijne oogen schiet,
 De donder zijner stem gebiedt,
 Dat ze allen met hem sterven !

Daar scheurt en sleurt hij, ongetemd,
 Wat, onder klaauw en tand geklemd,
 Den doodsnik geeft en spartelt.
 De schedel, die in splinters spat,
 En arm en been, zoo rood beklad,
 Getuigen, hoe hij martelt !

Al stort hij ook bij d' andren nêer,
 Die wraak verheft zijn moed en eer,
 Heel 't woud moet daarvan wagen !
 Zijn romp verwaart nog, waar hij ligt,
 Een vreeslijk beeld van t' strengst gerigt,
 Wat ooit onze oogen zagen.

Zoo staat gij voor ons ed'le SPEJK!

Wie is, in *Neerland*, u gelijk!

Geen grootkruis mag u loonen,
Geen eermetaal, geen klatergoud,
Gij hadt uw lot aan HEM vertrouwd,
Die u alleen kan kroonen.

Gansch *Nederland*, in trouw vermaard,
Bewondert uwe hemelvaart,

Daar gij 't aan GOD gaat klagen:
Wat onregt doet en hoog verraad,
Der Vorsten vreeze en eigenbaat,
Die voor 't gerigt hen dagen!

Ach! waarom niet voorheen geslecht

De gruwelstad, in de asch gelegd,

Eer ze u, o Held der Helden!
Het leven kostte en veler bloed!
Wij wrieken u zoo t' zwaard weer woedt,
Al zou 't ons allen gelden!

Zoo ooit, aan dat verwenschte strand
Weer Hollandsch vlag wordt aangerand,

Dan stuwe uw schim de baren!

Het hoog getij verzwelg' den grond

En doe dan, in dien jongsten stond,

De stad ten afgrond varen!

(*get.*) **A. SIMONS.**

(*Profess. in de Holl. Lett.*)
